

กระบวนการพัฒนาผู้เรียนอาชีวศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)
สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจในพื้นที่จังหวัดปราจีนบุรี

The Development Process for Vocational Education Learner in High Vocational
Certificate Level in Business Computer Major in Area of Prachinburi Province

รุจิรา พันธุ์ชัน, อุทุมพร อินทจักร์ และอนุชัย รามวงค์กรู

Rujira Phankhan, Autumporn Intachak and Anuchai Ramwarungkura

หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

Master of Education Program, Kasetsart University

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษากระบวนการในการพัฒนาผู้เรียนอาชีวศึกษา (2) เสนอแนวทางในการพัฒนาผู้เรียนอาชีวศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจในพื้นที่จังหวัดปราจีนบุรี กลุ่มตัวอย่างนักศึกษาชั้นปีที่ 2 จำนวน 320 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า (1) กระบวนการในการพัฒนาผู้เรียนอาชีวศึกษาด้านปัจจัยพื้นฐานในด้านความต้องการของตนเอง/ครอบครัว ส่งผลต่อการเลือกเรียนมากที่สุด ด้านกระบวนการการผลิตผู้เรียนมีหลักสูตรที่เป็นพื้นฐานเน้นด้านการจัดกิจกรรมนอกหลักสูตรให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติงานจริงเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้พร้อมกับการเข้าสู่ตลาดแรงงาน และจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการในสาขาวิชาอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับคอมพิวเตอร์ธุรกิจเพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้และทักษะหลายๆด้านที่สามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการทำงานได้ดียิ่งขึ้น (2) แนวทางในการพัฒนาผู้เรียนอาชีวศึกษาด้านจัดการศึกษาวิชาชีพที่มีความยืดหยุ่น ให้ผู้เรียนมีรายได้ระหว่างการเรียน เพื่อขยายโอกาสทางการศึกษาวิชาชีพให้ผู้ที่สนใจในการศึกษาได้ทั่วถึงและเสมอภาคทั่วกัน

คำสำคัญ: การพัฒนาผู้เรียน, อาชีวศึกษา, คอมพิวเตอร์ธุรกิจ

Abstract

The purposes of this research were as follows (1) to study the development process for vocational education learners (2) to propose developments for vocational education learners in high vocational certificate level in business computer majors in Prachinburi Province. The sample size consisted of 320 people. Research tools were questionnaires and interviews. Data Analysis for percentage, mean and standard deviation were applied. Research results were (1) the basic elements in personal and family requirements have the greatest impact on decision making to study vocational education. There is core curriculum of the process on providing knowledge to the students; moreover, it also emphasizes on the outdoor class learning activities which are advantageous for students to gain the real experience and be ready for the labor market. There are demands of entrepreneur which require adding the

integrated learning that is relevant in term of increasing the ability of student being able to apply this knowledge to his/her work in the future. (2) Proposing of development for vocational education learner management vocational flexibility causes income whiles study for educational opportunities even and equal

Keywords: development process learner, vocational education, business computer

บทนำ

ในโลกของเรามีเปลี่ยนแปลงและพัฒนาอยู่เสมอ ไม่ว่าจะเป็นทางด้านเทคโนโลยี เศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม ประเพณี การเมือง ไม่เว้นแต่สกุลเงิน เป็นต้น การจัดการศึกษาก็ย่อมเปลี่ยนแปลงและพัฒนาไปตามกาลเวลาเช่นกัน ประเทศไทยแต่เดิมเป็นประเทศเกษตรกรรมผลิตข้าวและผลผลิตทางเกษตรกรรมส่งออกไปทั่วโลกเมื่อกาลเวลาเปลี่ยนแปลงไปเทคโนโลยีใหม่ๆ ได้เข้ามาประเทศไทยก็เริ่มให้ความสำคัญทางด้านอุตสาหกรรมและบริการเพิ่มมากขึ้น ทำให้ตลาดมีความต้องการแรงงานที่มีทักษะวิชาชีพที่เฉพาะเพิ่มขึ้นตามไปด้วย และในพุทธศักราช 2558 นี้ ประเทศไทยจะก้าวไปสู่สากลมากยิ่งขึ้นโดยการลงนามในความร่วมมือในสนธิสัญญาประชาคมอาเซียน ไม่เพียงแต่ค้าขายหรือการค้าต่อกันทางด้านอุตสาหกรรมเท่านั้น ยังรวมไปถึงการแลกเปลี่ยนทางการศึกษา แรงงาน วัฒนธรรม ประเพณี อีกด้วย (กรวิทย์ ต้นศรี และ สิริธร จาจรณกุล, 2555) การศึกษาในสายอาชีวศึกษาเป็นรากฐานสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศและเป็นส่วนหนึ่งในการพัฒนาคนให้มีความรู้ความชำนาญ ทักษะในการประกอบอาชีพ เป็นการศึกษาที่มีจุดมุ่งหมายหลักในการผลิตและพัฒนาฝีมือแรงงานเพื่อประกอบอาชีพโดยตรงรวมทั้งผลิตกำลังคนที่มีคุณภาพควบคู่กับการแสวงหาความรู้เพื่อเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศในการจัดการศึกษาจำเป็นต้องปรับให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นอยู่ตลอดเวลา โดยการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผลิตกำลังคนให้มีความรู้มาตรฐาน และมีปริมาณเพียงพอกับความต้องการของตลาดแรงงาน (บัณฑิต นราอนุสรณ์, 2551) สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา มีหน้าที่ในการจัดการศึกษาวิชาชีพ เพื่อพัฒนากำลังคนให้สอดคล้องกับตลาดแรงงาน สภาพเศรษฐกิจ สังคม และจัดการเรียนการสอนเพื่อผลิตบุคลากร

ออกมาสนองตอบความต้องการของภาคอุตสาหกรรม แต่ยังไม่เพียงพอ ซึ่งแรงงานในภาคส่วนนี้ยังขาดอยู่มาก (กระทรวงแรงงาน, 2557) เนื่องจากนักเรียนมีค่านิยมในการเรียนต่อปริญญาตรีค่อนข้างสูง จากการศึกษาวิจัยได้ศึกษาเกี่ยวกับข้อมูลสถิติทางการศึกษาพบว่าในช่วงที่ผ่านมา นักเรียนที่เรียนจบการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีแนวโน้มในการเลือกศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพลดลง และเลือกเข้าศึกษาต่อในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายเพิ่มขึ้น ข้อมูลจากข้อเสนอแนะการปฏิรูปการศึกษา ในทศวรรษที่สอง (2552-2561) ระบุว่า การเพิ่มสัดส่วนผู้เรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ประเภทอาชีวศึกษา:สามัญศึกษา เป็น 60:40 ซึ่งมีแนวโน้มว่าสัดส่วนกำลังจะลดลง ออกจากเป้าหมายเป็นเรื่อย ๆ จากสถิติ ปี 2553 เท่ากับ 36:64 ปี 2554 เท่ากับ 35:65 ปี 2555 เท่ากับ 34:66 ปี 2556 เท่ากับ 34:66 ปี 2557 เท่ากับ 66:34 (สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ, 2557) ในส่วนนี้ต้องมีการเสริมสร้างแรงจูงใจให้ผู้เรียนสนใจในการเข้าศึกษาสายอาชีวศึกษาเพิ่มขึ้น และขยายการจัดอาชีวศึกษาสู่กลุ่มประชากรวัยแรงงาน ผู้อยู่นอกภาคแรงงานและผู้สูงอายุ ให้ทั่วถึงทุกภาคส่วน ซึ่งเป็นส่วนในการส่งเสริมให้ผู้เรียนเลือกมาศึกษาต่อในระดับอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา เพิ่มมากขึ้น

ดังนั้น การวิจัยเพื่อศึกษากระบวนการและเสนอแนวในการพัฒนาผู้เรียนอาชีวศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ในพื้นที่จังหวัดปราจีนบุรี ประกอบด้วย การวิเคราะห์ปัจจัยการเลือกศึกษาต่อของผู้เรียน คือ ปัจจัยพื้นฐานที่ส่งผลต่อการเลือกเรียน ในด้านความต้องการของตนเอง/ครอบครัว ความถนัด ความต้องการความรู้ ความจำเป็นทางเศรษฐกิจ โอกาสในการมีงานทำ และปัจจัยสนับสนุนที่ส่งผลต่อ

การเลือกเรียน การศึกษากระบวนการพัฒนาผู้เรียน อาชีวศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ใน ด้านผู้เรียน ด้านผู้สอน ด้านหลักสูตร ด้านการจัดการเรียนการสอน เพื่อหาแนวทาง ในการพัฒนาผู้เรียนอาชีวศึกษาระดับประกาศนียบัตร วิชาชีพชั้นสูง(ปวส.) สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ซึ่งผลการ วิจัยครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ ต่อสถานศึกษาอาชีวศึกษา สังกัดคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ในจังหวัดปราจีนบุรี ด้านกระบวนการและแนวทางในการพัฒนาผู้เรียนอาชีว ศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สาขา วิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ สังกัดคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ในจังหวัดปราจีนบุรี ต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. ศึกษากระบวนการในการพัฒนาผู้เรียน อาชีวศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจในพื้นที่จังหวัดปราจีนบุรี
2. เสนอแนวทางในการพัฒนาผู้เรียนอาชีวศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สาขาวิชา คอมพิวเตอร์ธุรกิจในพื้นที่จังหวัดปราจีนบุรี

แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

อรัญญา กิมภีระ (2554) ได้เสนอทฤษฎีการจัดการ อาชีวศึกษาไว้ 16 ข้อ อ้างอิงจากแนวคิดพื้นฐานเกี่ยวกับ ทฤษฎีการจัดการอาชีวศึกษาให้มีประสิทธิภาพนั้นมีต้นแบบมาจาก Professor Dr. Charles Prosser ซึ่งเป็น ผู้บุกเบิกงานด้านการพัฒนาระบบการอาชีวศึกษาของ ประเทศสหรัฐอเมริกาจนเจริญก้าวหน้าและเป็นประโยชน์ ต่อการพัฒนาทรัพยากรกำลังคนเพื่ออุตสาหกรรม โดยสรุป ไว้ดังนี้

1. อาชีวศึกษาจะสัมฤทธิ์ผลก็ต่อเมื่อพัฒนาให้ ผู้เรียนมีนิสัยปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อมอย่างดี ให้ได้ มาตรฐาน เราจะต้องฝึกให้นักเรียนเป็นคนตรงต่อเวลา รับผิดชอบงานซื่อสัตย์สุจริต ขยันอดทนต่อสภาพแวดล้อม ที่ไม่ดี เช่น โรงงานที่มีเครื่องจักรที่เต็มไปด้วยเขม่า ฝุ่น สกปรกเหม็นอับ ร้อนอุดูหนาวหู่ ต้องให้ความเป็นกันเอง และร่วมมือกับคนงานที่พูดจาอะอะโววายวาย หยาบคาย

การฝึกงานก็ต้องไปฝึกในโรงงานหรือไรร่นาจริง ๆ เป็นเวลา หลาย ๆ เดือน ซึ่งโรงเรียนมัธยมศึกษาทั่วไปไม่สามารถ จะจัดตารางสอนให้ได้

2. อาชีวศึกษาจะสัมฤทธิ์ผลต่อเมื่อเราพัฒนาให้ ผู้เรียนมีนิสัยของการคิดให้ได้มาตรฐาน เราจะต้องสอนให้ นักเรียนมีความตั้งใจ สนใจ จดจำผลิตภัณฑ์เก่า เพื่อจะได้ เป็นแนวทางให้เกิดความคิดริเริ่ม สร้างสรรค์และสามารถ แก้ปัญหาทางานได้ การเรียนวิชาต่าง ๆ ต้องไม่แยกจากกัน เช่น ต้องเรียนวิชาการออกแบบไปพร้อม ๆ กับการเรียน วิชาเรขาคณิต กลศาสตร์ ความร้อนแสง เสียง ซึ่งต่างกับ โรงเรียนมัธยมศึกษาทั่วไป

3. อาชีวศึกษาจะสัมฤทธิ์ผลก็ต่อเมื่อเราพัฒนาให้ ผู้เรียนมีกิจนิสัยให้ได้มาตรฐาน เราต้องให้นักเรียนทำงาน ซ้ำ ๆ จนเกิดเป็นนิสัยที่สามารถบำรุงรักษาและใช้เครื่องมือ ทำงานได้อย่างถูกต้อง ปลอดภัย ละเอียดรอบคอบ คล่องแคล่ว ว่องไว มั่นใจ และภูมิใจในผลงานทั้งสาม ทฤษฎีถือว่าเป็นพื้นฐานที่สำคัญที่ผู้เรียนทุกคนต้องมึ ความสามารถสูงได้มาตรฐานถ้าไม่สามารถจะทำได้เช่นนี้ได้ ก็จะทำให้ประโยชน์จากอาชีวศึกษาไม่ได้เลย

4. อาชีวศึกษาจะสัมฤทธิ์ผลได้ ก็ต่อเมื่อเราจัดให้ ผู้เรียนสามารถเลือกเรียนได้ตามความสามารถและความ ต้องการ นักเรียนที่มีความสามารถและความต้องการ จะเรียน เขาจะเรียนได้ดีกว่า ฉะนั้นครูจึงควรพิจารณา เรื่องนี้ให้ดี

5. อาชีวศึกษาจะสัมฤทธิ์ผลได้ต่อเมื่อเราจัดให้ ผู้เรียน สามารถเลือกเรียนได้ตามความถนัดและความสนใจ โดยยอมรับเกี่ยวกับความแตกต่างแต่ละบุคคล

6. อาชีวศึกษาจะสัมฤทธิ์ผลได้ต่อเมื่อเราจัดการ ฝึกนิสัยให้ผู้เรียน โดยการฝึกซ้ำ ๆ เพื่อให้เกิดทักษะอาชีพ ที่เหมือนกับการทำงานในชีวิตจริง การฝึกซ้ำ ๆ จะสะสม ทักษะให้พอกพูนมากขึ้นเมื่อทำงานได้อย่างหนึ่งก็จะ สามารถทำงานได้อีกอย่างหนึ่งคล้าย ๆ กันได้อย่างผลดี และรวดเร็วยิ่งขึ้น เช่น นักเรียนทำงานให้ซ้ำ ๆ ก็จะเกิด ทักษะในการคิด การทำ ทำให้เกิดทักษะขึ้นอย่างอัตโนมัติ เช่น ศัลยแพทย์ที่ทำการผ่าตัดบ่อย ๆ มือก็จะเที่ยงตรง และแม่นยำ

7. อาชีวศึกษาจะสัมฤทธิ์ผลได้ต่อเมื่อสอนด้วยครู

ที่มีประสบการณ์สูง ๆ มาก ครูที่สอนอาชีวศึกษาต้องมี ประสบการณ์สูงมาก ๆ ไม่ใช่จบปริญญาแล้วก็มีมาสอนได้เลย

8. อาชีวศึกษาจะสัมฤทธิ์ผลได้ต่อเมื่อฝึกให้ ผู้เรียนทำซ้ำ ๆ กัน จนเกิดทักษะถึงขั้นของมาตรฐาน อาชีพ มาตรฐานแต่ละอาชีพแต่ละประเภท แต่ละเวลาจะ ไม่เหมือนกันครูจะต้องฝึกให้นักเรียนมีทักษะเข้าขั้น มาตรฐาน ถ้าไม่สามารถจะฝึกได้ถึงขั้นมาตรฐานแล้ว การอาชีวศึกษาจะไม่เป็นประโยชน์อันใดเลย เพราะถ้า จบไปแล้วก็จะไม่มีงานทำไม่เป็นประโยชน์ต่อเศรษฐกิจ และสังคมเลย

9. อาชีวศึกษาจะสัมฤทธิ์ผลได้ต่อเมื่อจัดการฝึก ให้ถูกต้องตามความต้องการของท้องตลาดเพราะว่า แต่ละ อาชีพมีความต้องการในตลาดแรงงานต่างกัน ครูจะต้อง ฝึกให้นักเรียนทำได้ตามความต้องการของตลาดแรงงาน เมื่อจบไปแล้วก็จะมียานพาหนะ

10. อาชีวศึกษาจะสัมฤทธิ์ผลได้นั้น เราจะต้อง สร้างกิจนิสัยให้ผู้เรียนโดยการทำตามทฤษฎีการฝึกงาน ต้องฝึกด้วยเครื่องมือ เครื่องจักร วัสดุ อุปกรณ์จริงที่มี คุณภาพเท่ามาตรฐานของตลาดแรงงาน

11. อาชีวศึกษาจะสัมฤทธิ์ผลได้นั้น เนื้อหาวิชา ต้องเขียนขึ้นด้วยบุคคลที่กำลังทำงานอยู่วงการนั้น การร่าง หลักสูตรอาชีวศึกษานั้น จะต้องเชิญผู้ประกอบการนั้นๆ มาร่วมกันร่าง ไม่ใช่ใช้นักการศึกษาที่มีคุณวุฒิมาร่าง เวลาสอนก็เชิญเขามาสอนหรือไปฝึกงานกับเขาจริงๆ

12. อาชีวศึกษาจะสัมฤทธิ์ผลได้นั้น จะต้องเน้น ให้ผู้เรียนได้ศึกษาในเนื้อหาเฉพาะอาชีพนั้นอย่างเชี่ยวชาญ จริง ๆ

13. อาชีวศึกษาจะสัมฤทธิ์ผลก็ต่อเมื่อเราปฏิบัติตาม ทฤษฎีแห่งการบริการทางด้านวิชาการให้ตามความแตกต่าง ของแต่ละบุคคล เนื่องจากปัจจุบันนี้สังคมของเราเจริญ เติบโตเร็วมาก ฉะนั้นผู้เรียนสมัครเข้าเรียนนั้นย่อมมีสติ ปัญญาปฏิภาณไหวพริบพื้นความรู้ประสบการณ์ความสนใจ ความถนัดและความต้องการในการฝึกอาชีพแตกต่างกัน

14. อาชีวศึกษาจะสัมฤทธิ์ผลก็ต่อเมื่อเราปฏิบัติ ตามทฤษฎีของกลุ่มผู้เรียนต้องจัดการสอนให้เหมาะสม กับนักเรียนแต่ละกลุ่มที่ปฏิบัติงานเนื่องจากนักเรียน

อาชีวศึกษาแต่ละคนมีประสบการณ์ ทักษะ ความรู้ เจตคติ สุขภาพ วุฒิภาวะ และสมรรถภาพแตกต่างกันมากฉะนั้น โรงเรียนจะต้องมีข้อมูลเกี่ยวกับตัวนักเรียนแล้ว จัดแบ่ง ออกเป็นกลุ่มย่อย สอนในเรื่องต่าง ๆ กัน ออกไปตามความ เหมาะสมของแต่ละกลุ่มจึงจะได้ผลดี

15. อาชีวศึกษาจะสัมฤทธิ์ผลก็ต่อเมื่อเราปฏิบัติ ตามทฤษฎีของการบริหารแบบยืดหยุ่น

16. อาชีวศึกษาจะสัมฤทธิ์ผลก็ต่อเมื่อเราปฏิบัติ ตามทฤษฎีแห่งความสิ้นเปลืองต้องมีวัสดุฝึกอย่างเพียงพอ

กระบวนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียน อาชีวศึกษา มีองค์ประกอบคุณภาพการจัดการเรียนรู้ ด้านอาชีวศึกษาที่ต้องการปัจจัยก็คือศักยภาพของผู้เรียน คุณภาพครูผู้สอน งบประมาณการลงทุนตลอดจนอาคาร สถานที่ ห้องปฏิบัติการ ครุภัณฑ์ และวัสดุฝึก ขณะเดียวกัน กระบวนการจัดการเรียนรู้ การบริหารหลักสูตรฐาน สมรรถนะก็เป็นสิ่งจำเป็นรวมทั้งการฝึกปฏิบัติงานใน สถานประกอบการ และระบบควบคุมคุณภาพ ซึ่งจะส่ง ผลผลิตต่อจำนวนช่างฝีมือ ช่างเทคนิคและนักเทคโนโลยี ที่มีผลสัมฤทธิ์ต่อคุณภาพและสมรรถนะผู้สำเร็จการศึกษา สายปฏิบัติการและผลสุดท้ายคือ ความพึงพอใจของ สถานประกอบการ และความเพียงพอต่อความต้องการ กำลังคนของท้องถิ่นและประเทศ (ฉัตรชัย เรืองมณี, 2552) ได้กล่าวถึงกระบวนการทัศนในการพัฒนาการอาชีวศึกษาตาม องค์ประกอบคุณภาพการจัดการเรียนรู้ด้านอาชีวศึกษาโดย ต้องการปัจจัย และกระบวนการเพื่อส่งผลที่ได้รับ บรรลุ ตามวัตถุประสงค์ จำเป็นจะต้องปรับกระบวนการทัศน เพื่อ พัฒนาการอาชีวศึกษา ไปสู่จุดหมายปลายทางที่วางไว้

กระบวนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียน อาชีวศึกษา (อนันท์ งามสะอาด, 2553)

1. ปัจจัย (input) ได้แก่ แนวโน้มการอาชีวศึกษา ประกอบด้วย การปฏิรูปการศึกษาทศวรรษที่สอง (2552 - 2561) พระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. 2551 มาตรา 8 และภารกิจของสถานศึกษาอาชีวศึกษา

2. กระบวนการ (process) ได้แก่ การพัฒนา หลักสูตรฐานสมรรถนะ การจัดการเรียนรู้ การพัฒนา นวัตกรรมและเทคโนโลยี การกำหนดกิจกรรมพัฒนา ผู้เรียน การพัฒนาการวัดและการประเมินผล

3. ผลผลิต (output) ได้แก่ ผู้สำเร็จการศึกษา อาชีวศึกษา ระดับฝีมือ ระดับเทคนิค ระดับเทคโนโลยี มีคุณภาพและสมรรถนะเป็นที่พึงพอใจของสถานประกอบการ และมีปริมาณเพียงพอต่อ ความต้องการ กำลังคน

ทฤษฎีการตัดสินใจเป็นการนำแนวความคิดที่มีเหตุผลที่ผู้บริหารใช้ในการเลือกทางเลือกที่ดีที่สุดซึ่งสามารถจำแนกได้เป็น 2 ประเภท คือ ทฤษฎีการตัดสินใจจำแนกตามวิธีการตัดสินใจและทฤษฎีการตัดสินใจตามบุคคลที่ตัดสินใจ (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช, 2548, หน้า 263-264) ดังนี้

1. ทฤษฎีการตัดสินใจจำแนกตามวิธีการตัดสินใจสามารถจำแนกทฤษฎีการตัดสินใจตามวิธีการตัดสินใจออกเป็น 3 วิธี ดังนี้

1.1 ทฤษฎีการตัดสินใจโดยการคาดการณ์มีการใช้เทคนิคการคาดการณ์และการพยากรณ์เข้ามาประกอบการตัดสินใจ เช่น การพยากรณ์โดยใช้แนวโน้ม เป็นต้น

1.2 ทฤษฎีการตัดสินใจโดยการพรรณนาเป็นการใช้กระบวนการวิจัยเป็นเครื่องมือในการตัดสินใจ ดังนั้นผู้วิจัยจะต้องมีการพิสูจน์และเห็นจริงจึงจะดำเนินการตัดสินใจได้บางครั้งเรียกการตัดสินใจแบบนี้ว่าการตัดสินใจทางวิทยาศาสตร์

1.3 ทฤษฎีการตัดสินใจโดยกำหนดความเป็นทฤษฎีที่ค้ำประกันว่าแนวทางการตัดสินใจควรจะเป็นหรือน่าจะเป็นอย่างไรจึงจะสามารถบรรลุเป้าหมายที่ต้องการตัดสินใจได้

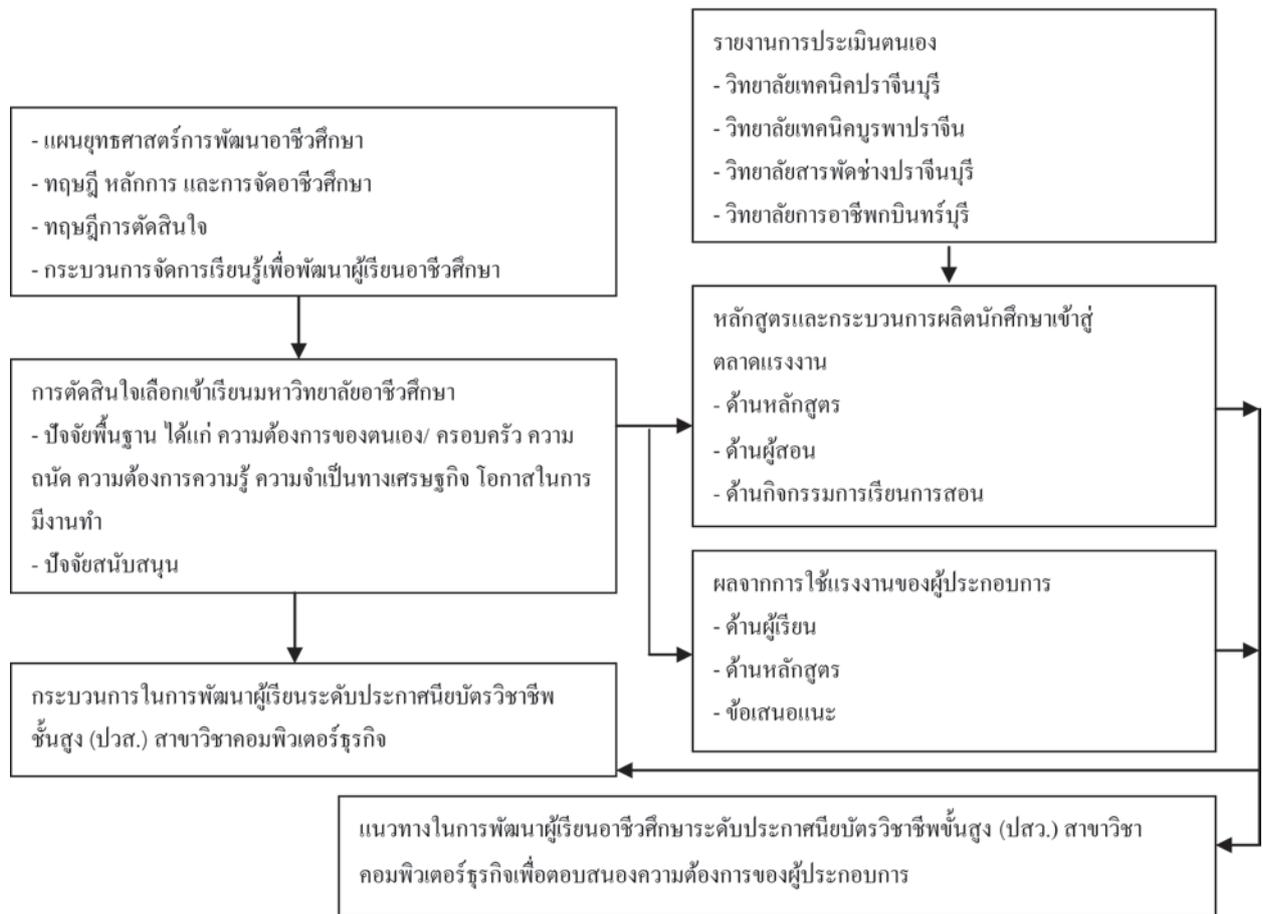
2. ทฤษฎีการตัดสินใจจำแนกตามบุคคลที่ตัดสินใจสามารถจำแนกทฤษฎีการตัดสินใจโดยการจำแนกตามบุคคลที่ตัดสินใจได้เป็น 2 ลักษณะ ดังนี้

2.1 การตัดสินใจโดยคนเดียว เป็นการตัดสินใจโดยคนๆ เดียวจะทำให้เกิดความรวดเร็วและมีประสิทธิภาพในการตัดสินใจ มักจะใช้ธุรกิจขนาดย่อมที่มีผู้ประกอบการ

ที่เป็นเจ้าของกิจการและเป็นผู้ที่ใกล้ชิดปัญหาและทราบข้อมูลได้ดีกว่า

2.2 การตัดสินใจโดยกลุ่ม เป็นการตัดสินใจที่ยึดทีมงาน และคณะกรรมการเป็นผู้ร่วมตัดสินใจเป็นการมุ่งเน้นการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจเมื่อใดก็ตามที่ต้องการความร่วมมือผู้บริหารจึงควรให้ผู้ที่เกี่ยวข้องเข้ามามีส่วนร่วม ดังนั้นการกระจายอำนาจและการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจจึงจำเป็นสำหรับองค์การในอนาคต ลิตา รัตนพันธ์(2551)ได้ทำการศึกษาเรื่องปัญหาการจัดการศึกษาระบบทวิภาคี หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงสาขาวิชาการค้าปลีก ในความร่วมมือของวิทยาลัยเทคนิคคูสิตและบริษัทเดอะมอลล์ กรุ๊ป จำกัด (สาขางามวงศ์วาน) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัญหาการจัดการศึกษาระบบทวิภาคี ประชากรในการวิจัย คือ อาจารย์ผู้สอน จำนวน 6 คน ผู้สำเร็จการศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการค้าปลีก ในความร่วมมือของวิทยาลัยเทคนิคคูสิตและบริษัทเดอะมอลล์ กรุ๊ป จำกัด (สาขางามวงศ์วาน) รุ่นที่ 1-2 จำนวน 60 คน ผู้บริหารสถานศึกษาจำนวน 3 คน และผู้บริหารสถานประกอบการ จำนวน 3 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้ ปัญหาการจัดการศึกษาระบบทวิภาคี หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงสาขาวิชาการค้าปลีก ในความร่วมมือของวิทยาลัยเทคนิคคูสิตและบริษัทเดอะมอลล์ กรุ๊ป จำกัด (สาขางามวงศ์วาน) ภาพรวมพบว่า มีปัญหาระดับน้อยในทุกด้าน เมื่อแยกเป็นรายด้าน พบว่าด้านหลักสูตรอาจารย์ผู้สอนและผู้สำเร็จการศึกษามีปัญหาอยู่ในระดับน้อย แต่ผู้บริหารสถานศึกษา และผู้บริหารสถานประกอบการไม่มีปัญหา สำหรับด้านคุณลักษณะของนักเรียน และการจัดการเรียนการสอน การนิเทศการศึกษา การติดตามผลการประชาสัมพันธ์ และการประสานงาน อาจารย์ผู้สอน, ผู้บริหารสถานศึกษา และผู้บริหารสถานประกอบการ มีปัญหาในระดับน้อย ขณะที่ผู้สำเร็จการศึกษาไม่มีปัญหา

กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจประกอบด้วย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ในพื้นที่จังหวัดปราจีนบุรี มีจำนวนทั้งหมด 4 แห่ง จำนวน 1,588 คน ได้แก่ วิทยาลัยเทคนิคปราจีนบุรี 745 คน วิทยาลัยเทคนิคบูรพาปราจีน 298 คน วิทยาลัยสารพัดช่างปราจีนบุรี 348 คน และ วิทยาลัยการอาชีพกบินทร์บุรี 197 คน ครุในสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ วิทยาลัยอาชีวศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.) สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ในพื้นที่จังหวัดปราจีนบุรี ผู้ประกอบการที่ให้ความร่วมมือ

กับวิทยาลัยอาชีวศึกษาในการรับนักเรียนไปฝึกงานในพื้นที่จังหวัด ปราจีนบุรี

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษานี้ คือ กลุ่มตัวอย่างนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาจะสุ่มจากประชากร และใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบที่ทราบจำนวนประชากร โดยคำนวณจากสูตรของ ทาโร ยามาเน่ (Yamane, 1973 อ้างใน นงนุช พรหมคม, 2553, หน้า 119-121) กลุ่มตัวอย่างนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ในพื้นที่จังหวัดปราจีนบุรี มีจำนวนทั้งหมด 4 แห่ง โดยการคำนวณหาขนาดกลุ่มตัวอย่างจากสูตรของ ทาโร ยามาเน่ ที่ระดับความเชื่อมั่น 95 % หรือมีความคลาดเคลื่อนที่เกิดขึ้น 5 % จะได้กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 320 คน และคำนวณแบ่งตามสัดส่วนการเก็บข้อมูลตามขนาดประชากรแต่ละวิทยาลัย

ได้ดังนี้ วิทยาลัยเทคนิคปราจีนบุรี 150 คน วิทยาลัยเทคนิคบูรพาปราจีน 60 คน วิทยาลัยสารพัดช่างปราจีนบุรี 70 คน และ วิทยาลัยการอาชีพกบินทร์บุรี 40 คน ผู้วิจัยเลือกกลุ่มตัวอย่างในการตอบแบบสอบถาม โดยใช้วิธีการแจกแบบสอบถามแบบสุ่มอย่างง่าย (simple random sampling) ครูในสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ วิทยาลัยอาชีวศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ในพื้นที่จังหวัดปราจีนบุรี โดยการสุ่มเลือกครูผู้สอน จำนวน 4 คน โดยแบ่งเป็นวิทยาลัยละ 1 คน ผู้ประกอบการที่ให้ความร่วมมือกับวิทยาลัยอาชีวศึกษาในการรับนักเรียนไปฝึกงานในพื้นที่จังหวัด ปราจีนบุรี โดยการสุ่มเลือกจากรายชื่อสถานประกอบการ ที่รับนักศึกษาไปฝึกงานจากวิทยาลัยอาชีวศึกษาทั้ง 4 แห่ง มีจำนวนทั้งหมด 2 แห่ง ได้แก่ บริษัท ไคเชล เซฟตี้ ซิสเต็มส์ (ประเทศไทย) จำกัด และ บริษัท ไคโยต้าปราจีนบุรี (1993) ผู้จำหน่ายไคโยต้า จำกัด ได้ผู้ประกอบการ จำนวน 2 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ

1. แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกเรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษาสำหรับนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ในพื้นที่จังหวัดปราจีนบุรี ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยการศึกษาจากเอกสารงานวิจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง แนวคิดและทฤษฎีเพื่อศึกษาวิเคราะห์ปัจจัยในการเลือกเข้าศึกษาในวิทยาลัยอาชีวศึกษาในจังหวัดปราจีนบุรี มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการแบบมาตราส่วนประมาณค่า แบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ การอยู่อาศัย อาชีพ ผู้ปกครอง ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง รายได้ของผู้ปกครอง รายได้ที่นักศึกษาได้รับจากผู้ปกครอง และรายได้พิเศษนอกเหนือจากผู้ปกครอง มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผล

ต่อการเลือกเรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจในพื้นที่จังหวัดปราจีนบุรี แบ่งออกเป็นปัจจัยพื้นฐานที่ส่งผลต่อการเลือกเรียนจำนวน 5 ข้อหลัก แบ่งเป็น 16 ข้อย่อย และปัจจัยสนับสนุนที่ส่งผลต่อการเลือกเรียนจำนวน 7 ข้อ ลักษณะแบบสอบถามเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ สร้างตามมาตรวัดของลิเคิร์ต (likert scale) โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนคำตอบในเชิงบวก

ผู้วิจัยได้ผลคะแนน IOC แล้ว ผู้วิจัยได้ทำการตัดข้อคำถามที่ผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญพิจารณาตรวจสอบแล้ว ปรากฏว่ามีข้อคิดเห็นที่ไม่ตรงกันและเป็นข้อคำถามที่มีค่า IOC ต่ำกว่า 0.50 จำนวน 5 ข้อ ได้แก่ ข้อ 1.2 มีค่า IOC เท่ากับ 0.33 ข้อ 1.9 มีค่าเท่ากับ 0 ข้อ 1.14 มีค่าเท่ากับ 0.33 ข้อ 1.18 มีค่าเท่ากับ -0.67 และข้อ 2.7 มีค่าเท่ากับ -0.33 และค่า IOC รวมมีค่าเท่ากับ 0.69 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.50 แสดงว่าสามารถนำแบบสอบถามที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นไปใช้ได้ ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่ได้รับการปรับปรุงและจัดเรียงข้อคำถามให้เป็นกลุ่มเดียวกันตามที่ผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญแนะนำ แล้วไปทำการทดสอบ (try-out) จำนวน 30 ชุด กับกลุ่มทดลองที่มีคุณสมบัติใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง เพื่อตรวจสอบว่าคำถามสามารถสื่อความหมายตรงตามความต้องการ ตลอดจนมีความเหมาะสมหรือไม่ จากนั้นจึงนำมาทดสอบความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS (Statistical Package for Social Science) ในการหาความเชื่อมั่น (reliability) โดยหาค่าสัมประสิทธิ์ Cronbach's Alpha โดยใช้เกณฑ์สัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ที่ค่าระดับความเชื่อมั่นของแบบสอบถามมากกว่า 0.7 จึงจะถือได้ว่าแบบสอบถามมีความน่าเชื่อถือและสามารถนำไปศึกษากับกลุ่มตัวอย่างจริงได้ สำหรับงานวิจัยฉบับนี้มีค่าความเชื่อมั่นที่ 0.887 และผู้วิจัยได้ปรับปรุงแบบสอบถามให้เป็นแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์สำหรับการนำไปใช้จริงต่อไป

2. แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้างสำหรับครูสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ในพื้นที่จังหวัดปราจีนบุรี ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยการศึกษาจากเอกสารงานวิจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้องแนวคิดและศึกษาวิเคราะห์ข้อคำถามที่ได้จากแบบสอบถาม

มีประเด็นเกี่ยวกับ ด้านหลักสูตร ด้านผู้สอน ด้านกิจกรรม การเรียนการสอน

3. แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง สำหรับผู้ประกอบการในสถานประกอบการที่ให้ความร่วมมือกับวิทยาลัยอาชีวศึกษาในการรับนักศึกษาไปฝึกงานในพื้นที่จังหวัดปราจีนบุรี ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยการศึกษาจากเอกสารงานวิจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง แนวคิดและศึกษาวิเคราะห์ข้อคำถามที่ได้จากแบบสอบถาม มีประเด็นเกี่ยวกับ ด้านผู้เรียน ด้านหลักสูตร ข้อเสนอแนะ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลปฐมภูมิและแหล่งข้อมูลทุติยภูมิ ดังนี้

1. ข้อมูลปฐมภูมิ (primary data) ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1.1 ขอนหนังสือเพื่อขออนุญาตในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการทำวิทยานิพนธ์จากคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ถึงผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคปราจีนบุรี วิทยาลัยเทคนิคบูรพาปราจีน วิทยาลัยสารพัดช่างปราจีนบุรี และ วิทยาลัยการอาชีพกบินทร์บุรี เพื่อขอความอนุเคราะห์และความร่วมมือจัดเก็บข้อมูลเกี่ยวกับกลุ่มตัวอย่าง

1.2 ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

(1) แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกเรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษาผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมด้วยตนเอง

(2) แบบสัมภาษณ์สำหรับครูเกี่ยวกับ ด้านหลักสูตร ด้านผู้สอน ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมด้วยตนเอง

(3) แบบสัมภาษณ์สำหรับผู้ประกอบการเกี่ยวกับ ด้านผู้เรียน ด้านหลักสูตร ข้อเสนอแนะ ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมด้วยตนเอง

2. ข้อมูลทุติยภูมิ (secondary data) เป็นข้อมูลที่ได้จากการศึกษาค้นคว้า หนังสือ วารสาร สิ่งพิมพ์ และเอกสารตีพิมพ์เผยแพร่ของหน่วยงานต่างๆ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในงานวิจัยนี้ผู้วิจัยได้แบ่งการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 2 ส่วนคือ

1. การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามโดยใช้สถิติบรรยาย (descriptive statistic) ซึ่งประกอบไปด้วย ค่าแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ตอนที่ 1 นำคะแนนที่ได้จากแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม มาหาค่าแจกแจงความถี่ และร้อยละ

ตอนที่ 2 นำคะแนนที่ได้จากแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกเรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจในพื้นที่จังหวัดปราจีนบุรี มาหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เพื่อนำผลที่ได้มาวิเคราะห์และแปลความหมาย โดยมีเกณฑ์วิธีการแปลผลเพื่อจัดระดับคะแนนเฉลี่ย (Fisher อ้างถึงในเดมศักดิ์ สุขวิบูลย์, 2552) ดังต่อไปนี้

ระดับ	ค่าเฉลี่ย	หมายถึงปัจจัยที่ส่งผล
5	4.21 - 5.00	มากที่สุด
4	3.41 - 4.20	มาก
3	2.61 - 3.40	ปานกลาง
2	1.81 - 2.60	น้อย
1	1.00 - 1.80	น้อยที่สุด

2. การวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้างสำหรับครูเกี่ยวกับ ด้านหลักสูตร ด้านผู้สอน ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน และแบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้างสำหรับผู้ประกอบการเกี่ยวกับ ด้านผู้เรียน ด้านหลักสูตร ข้อเสนอแนะ นำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์มาเรียบเรียงเพื่อนำเสนอผลและสรุปผล นำผลการสัมภาษณ์ที่ได้มาวิเคราะห์เนื้อหาเพื่อหาแนวทางในการพัฒนาผู้เรียนโดยอ้างอิงจากเอกสารและวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผลการวิจัย

จากการศึกษาเรื่องการศึกษากระบวนการพัฒนาผู้เรียนอาชีวศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ในพื้นที่จังหวัดปราจีนบุรี สามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกเรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจในพื้นที่จังหวัดปราจีนบุรี พบว่าปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกเรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจในพื้นที่จังหวัดปราจีนบุรี คือปัจจัยพื้นฐานซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.21 อยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อเปรียบเทียบกับปัจจัยพื้นฐานที่ส่งผลในการเลือกเรียนนั้น ปัจจัยที่มีผลต่อความต้องการเลือกเรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษา คือ ความต้องการของตนเอง/ครอบครัว มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.32 อยู่ในระดับมากที่สุด แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อในวิทยาลัยอาชีวศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจในพื้นที่จังหวัดปราจีนบุรีนั้นจะคำนึงถึงปัจจัยพื้นฐานด้านความต้องการของตนเอง/ครอบครัวมากที่สุดเป็นอันดับแรก และรองลงมาในปัจจัยพื้นฐาน

ด้านอื่น ๆ นั้นพบว่าค่าเฉลี่ยมีค่าใกล้เคียงกันมาก และอยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน ส่วนปัจจัยสนับสนุนนั้นมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.15 อยู่ในระดับมาก และปัจจัยสนับสนุนที่ส่งผลต่อการเลือกเรียน คือ นโยบายของรัฐบาลที่สนับสนุนการเปิดตลาดแรงงานสู่อาเซียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.24 อยู่ในระดับมากที่สุด

กระบวนการการผลิตนักเรียนเข้าสู่ตลาดแรงงานของครูและผู้ประกอบการในด้านผู้เรียนทักษะคอมพิวเตอร์เบื้องต้น การเขียนโปรแกรมทางอินเทอร์เน็ต ฐานข้อมูล บัญชีเบื้องต้น ด้านเศรษฐศาสตร์ ทักษะความคิดสร้างสรรค์ และการแก้ปัญหาเป็นทักษะเป็นทักษะที่มีความจำเป็นต่อสายงานคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ด้านผู้สอน จัดทำการเรียนการสอนให้เด็กได้มีความรู้ควบคู่กับความสนุกสนานในการเรียนมากที่สุดยกตัวอย่างที่นักเรียนสามารถเข้าถึงและเข้าใจได้ง่ายให้ผู้เรียนร่วมแสดงความคิดเห็นแลกเปลี่ยนความคิด เป็นแบบอย่างที่ดีในด้านความรับผิดชอบและปฏิบัติตนให้เข้ากับผู้อื่นได้และต้องพัฒนาตนเองอย่างสม่ำเสมอ ด้านหลักสูตร หลักสูตรสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ รองลงมาในปัจจัยสนับสนุนด้านอื่น ๆ นั้นพบว่าค่าเฉลี่ยมีค่าใกล้เคียงกันมาก และอยู่ในระดับมากเช่นเดียวกันดังที่แสดงในตารางต่อไปนี้

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกเรียนอาชีวศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สาขาวิชา คอมพิวเตอร์ธุรกิจในพื้นที่จังหวัดปราจีนบุรี	\bar{X}	SD	การแปลผล
1. ปัจจัยพื้นฐานที่ส่งผลต่อการเลือกเรียน	4.21	0.47	มากที่สุด
1.1 ความต้องการของตนเอง/ครอบครัว	4.32	0.55	มากที่สุด
1.2 ความถนัด	4.18	0.62	มาก
1.3 ความต้องการความรู้	4.19	0.62	มาก
1.4 ความจำเป็นทางเศรษฐกิจ	4.18	0.74	มาก
1.5 โอกาสในการมีงานทำ	4.18	0.65	มาก
2. ปัจจัยสนับสนุนที่ส่งผลต่อการเลือกเรียน	4.15	0.59	มาก
2.1 นโยบายของรัฐบาลที่สนับสนุนการเปิดตลาดแรงงานสู่อาเซียน	4.24	0.78	มากที่สุด
2.2 นโยบายของรัฐบาลที่สนับสนุนการพัฒนาฝีมือแรงงาน	4.13	0.80	มาก
2.3 การเปิดอบรมหลักสูตรระยะสั้นของผู้ประกอบการ	4.19	0.82	มาก
2.4 อัตราค่าจ้างที่ผู้ประกอบการเพิ่มให้สูงขึ้นสำหรับวิชาชีพเฉพาะ	4.15	0.76	มาก
2.5 การเพิ่มพื้นที่การเรียนรู้ทางสายอาชีพในของชุมชน	4.11	0.81	มาก
2.6 การได้รับการยอมรับทางสังคมในการประกอบอาชีพ	4.17	0.74	มาก
2.7 สภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการปฏิบัติงาน	4.06	0.79	มาก

รายวิชาการเขียนโปรแกรมทางธุรกิจ การวิเคราะห์ระบบงาน การเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์เบื้องต้น มีความน่าสนใจ ส่วนวิชาทางเศรษฐศาสตร์และวิชาคอมพิวเตอร์เพื่อการธุรกิจ เป็นวิชาที่จำเป็นต่อการทำงานในสายงานคอมพิวเตอร์ ธุรกิจและควรรออกแบบหลักสูตรแบบบูรณาการเข้ากับคอมพิวเตอร์ธุรกิจ รายวิชาที่ควรเพิ่มลงไปหลักสูตร คือ คณิตศาสตร์คำนวณและวิชาการประยุกต์ใช้ด้านคอมพิวเตอร์เพื่อใช้ในการประกอบอาชีพ ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน จัดเตรียมสื่อการเรียนการสอนเอกสารประกอบการเรียนรู้ให้เพียงพอแก่นักศึกษา การจัดทำแผนการสอนเพื่อเป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนและส่งเสริมให้นักศึกษามีส่วนร่วมในชั้นเรียนในการจัดการเรียนรู้ การทำกิจกรรมในชั้นเรียนแบบแบ่งกลุ่มและชิ้นงานเดี่ยว การทดลอง การมีส่วนร่วมและใบบางโดยมอบชิ้นงานบูรณาการให้เหมาะสมกับระดับช่วงชั้นและสื่อที่ใช้ในการเรียนการสอนสามารถจับต้องได้และใช้ปฏิบัติได้จริง และข้อเสนอแนะควรมีการบูรณาการหลักสูตรคอมพิวเตอร์ธุรกิจกับความคิดสร้างสรรค์และทักษะในการแก้ปัญหา และควรพัฒนาให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติงานจริง ทำการทดลองจริง และมีสื่อ

การเรียนการสอนที่ทันสมัยมากขึ้น

การให้ความสำคัญในการพัฒนาผู้เรียนได้ทำกิจกรรมต่าง ๆ ที่เป็นการส่งเสริมให้นักเรียนได้พัฒนาทักษะในด้านต่าง ๆ ที่ตนเองมีเช่น ความคิดสร้างสรรค์ การแก้ไขปัญหา การทำงานเป็นระบบ การจัดการวางแผนการทำงาน เป็นต้น และยังช่วยให้นักเรียนได้ทดลองปฏิบัติงานจริง และเป็นสื่อในการเรียนการสอนที่ดีมากยิ่งขึ้น ทักษะต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นระหว่างทำกิจกรรมเหล่านี้ยังสามารถช่วยให้ผู้เรียนนำมาใช้ในการประกอบอาชีพในอนาคตได้ กระบวนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียนอาชีวศึกษา โดยการสร้างคุณภาพ โอกาสและความร่วมมือจะส่งผลให้เกิด ผู้สำเร็จการศึกษาอาชีวศึกษา ระดับฝีมือระดับเทคนิค ระดับเทคโนโลยี มีคุณภาพและสมรรถนะเป็นที่พึงพอใจของสถานประกอบการ และมีปริมาณเพียงพอต่อความต้องการกำลังคนเพื่อขับเคลื่อนเศรษฐกิจและเพิ่มขีดความสามารถ ในการแข่งขัน ของประเทศได้

แนวทางในการพัฒนาผู้เรียนอาชีวศึกษา ด้านเนื้อหาวิชาที่เรียนในสาขาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ มีส่วนที่สามารถเรียนแล้วนำไปใช้ในการทำงานได้จริง วิทยาลัย

ควรเพิ่มรายวิชาที่เน้นการเรียนการสอนในด้านทักษะการทำงาน ควรจัดหลักสูตรที่มีรายวิชาที่เป็นที่ยอมรับของตลาดแรงงาน ด้านจัดการศึกษาวิชาชีพที่มีความยืดหยุ่น ควรมีการจัดการศึกษาวิชาชีพแบบทวิภาคี ที่เกิดจากข้อตกลงระหว่าง สถานศึกษาอาชีวศึกษากับสถานประกอบการที่ให้ความร่วมมือรับนักศึกษาไปฝึกงาน รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องในเรื่องการจัดหลักสูตรการเรียนการสอน สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ให้มีรายได้ระหว่างการเรียนรู้ เพื่อขยายโอกาสทางการศึกษา วิชาชีพให้ผู้สนใจในการศึกษาได้ทั่วถึงและเสมอภาคทั่วกัน ในด้านการเรียนรู้ด้วยตนเองตามความสนใจศักยภาพความพร้อมโอกาส และสิ่งที่เป็นประโยชน์กับตนเอง โดยผ่านการอบรมและการเรียนรู้ในหลักสูตรระยะสั้น เพื่อเป็นการเพิ่มทักษะด้านอื่น ๆ ได้ทางหนึ่ง เป็นการพัฒนาฝีมือแรงงานที่รัฐบาลให้ความสนับสนุนด้านนโยบายต่าง ๆ มาโดยตลอดและยังเป็นการเรียนรู้ทางอาชีพตลอดชีวิตอีกด้วย

การอภิปรายผล

จากการศึกษา เรื่อง กระบวนการในการพัฒนา ผู้เรียนอาชีวศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจในพื้นที่จังหวัดปราจีนบุรี และเสนอแนวทางในการพัฒนาผู้เรียนอาชีวศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจในพื้นที่จังหวัดปราจีนบุรี ได้พบประเด็นที่น่าสนใจจะนำมาอภิปรายผลดังต่อไปนี้

นโยบายของรัฐบาลที่สนับสนุนการเปิดตลาดแรงงานสู่อาเซียน มีส่วนสำคัญในการเลือกเข้าศึกษาต่อวิทยาลัยอาชีวศึกษามากเช่นเดียวกัน ซึ่งมีความสอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาอาชีวศึกษา(พ.ศ.2552-2561) ยุทธศาสตร์ที่ 1 ปฏิรูประบบการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน และเชื่อมต่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต ในด้านการพัฒนาคุณภาพและสมรรถนะผู้เรียนให้เป็นที่ยอมรับของตลาดแรงงานและสังคมทั้งในประเทศและภูมิภาคอาเซียน นักเรียนที่เลือกเรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษาให้ความสนใจกับปัจจัยนี้มากที่สุด ซึ่งอาจนำไปสู่อนาคตการทำงานหลังจากการเรียนรู้จบ และนโยบายของรัฐบาลด้านอื่น ๆ อาจจะเข้ามามีบทบาทสำคัญในการตัดสินใจ

เลือกเรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษาเช่นเดียวกันกับ ลิดารัตนพันธ์ (2551) ได้ให้แนวทางในการจัดการศึกษา ปัจจุบัน และอนาคต ว่ารัฐควรส่งเสริมให้เอกชนเข้ามาจัดการศึกษาระดับวิชาชีพ (อาชีวศึกษา) และอุดมศึกษาในสาขาวิชาที่ตลาดต้องการ โดยเฉพาะด้านอาชีวศึกษานั้นควรจัดให้ผู้เรียนได้รับความรู้ทั้งทฤษฎีและทักษะอื่นที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิต การประกอบอาชีพและการแสวงหาความรู้เพิ่มเติมเพื่อพัฒนาตนเอง และงานอาชีพเป็นสิ่งจำเป็นที่ผู้เรียนจะต้องพัฒนาอยู่ตลอดเวลา

วิทยาลัยควรจัดให้นักศึกษาได้เรียนหลักสูตรที่บูรณาการหลากหลายสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องกับสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจเข้าด้วยกัน โดยมีการประยุกต์วิชาที่สอดคล้องกับการนำไปปฏิบัติงานได้จริง หลักสูตรสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจเนื้อหาในด้านรายวิชาการเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์ทางธุรกิจเบื้องต้น นั้นมีความน่าสนใจอยู่มาก และเป็นพื้นฐานในการทำงานทางด้านการติดต่อสื่อสารทางด้านธุรกิจที่สำคัญ นอกจากนี้แล้วการวิเคราะห์ระบบงานก็มีส่วนสำคัญ หากเข้าไปปฏิบัติงานจริงแล้วนักเรียนจะมีความเข้าใจในระบบการทำงานตามสายงานได้ง่ายขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาอาชีวศึกษา (พ.ศ.2552-2561) ยุทธศาสตร์ที่ 7 ผลักดันการบูรณาการวิจัยและพัฒนาถ่ายทอดองค์ความรู้และเทคโนโลยีเพื่อพัฒนาการอาชีวศึกษา และ ลิดารัตนพันธ์ (2551) ได้กล่าวว่าการจัดการฝึกอาชีพในสถานประกอบการนั้น สถานประกอบการควรสนับสนุนและจัดหาอุปกรณ์เครื่องมือ เครื่องใช้ที่จำเป็นต่อการฝึกให้ผู้เรียนตามสมควร สถานประกอบการและสถานศึกษาต้องร่วมมือกันวางแผนการฝึกให้ครอบคลุมเนื้อหาวิชาตามหลักสูตร และครูฝึกต้องควบคุมดูแลให้ผู้เรียนจดบันทึกสมุดรายงานพร้อมทั้งตรวจการบันทึก เพื่อเป็นหลักฐานในการฝึก และนำไปประกอบการสอบมาตรฐานฝีมือทุกครั้งหลักสูตรและสิ้นหลักสูตรไม่เพียงแต่วิทยาลัยอาชีวศึกษาจัดหลักสูตรบูรณาการแล้ว ควรขอความร่วมมือสถานประกอบการในการเสนอหลักสูตรที่จำเป็นต่อทักษะในการทำงานตามสาขาที่เรียน หรืออำนวยความสะดวกให้โรงงานเป็นห้องเรียนภาคปฏิบัติของวิทยาลัยอาชีวศึกษาเพื่อเป็นการเรียนรู้ทักษะที่จำเป็นต่อการปฏิบัติงานจริงได้ง่ายยิ่งขึ้น

การให้ความสำคัญในการพัฒนาผู้เรียนได้ทำกิจกรรมต่าง ๆ ที่เป็นการส่งเสริมให้นักศึกษาได้พัฒนาทักษะในด้านต่าง ๆ ที่ตนเองมี เช่น ความคิดสร้างสรรค์ การแก้ไขปัญหาการทำงานเป็นระบบ การจัดการวางแผนการทำงาน เป็นต้น และยังช่วยให้นักศึกษาได้ทดลองปฏิบัติงานจริง และเป็นสื่อในการเรียนการสอนที่ดีมากอย่างหนึ่ง ทักษะต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นระหว่างทำกิจกรรมเหล่านี้ยังสามารถช่วยให้ผู้เรียนนำมาใช้ในการประกอบอาชีพในอนาคตได้ กระบวนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียนอาชีวศึกษา โดยการสร้างคุณภาพ โอกาส และความร่วมมือจะส่งผลให้เกิด ผู้สำเร็จการศึกษาอาชีวศึกษา ระดับฝีมือระดับเทคนิค ระดับเทคโนโลยี มีคุณภาพและสมรรถนะเป็นที่พึงพอใจของสถานประกอบการ และมีปริมาณเพียงพอต่อความต้องการกำลังคนเพื่อขับเคลื่อนเศรษฐกิจและเพิ่มขีดความสามารถ ในการแข่งขัน ในอนาคตของประเทศได้ โดยอนันต์ งามสะอาด (2553) ได้กล่าวเกี่ยวกับกระบวนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียนอาชีวศึกษาด้านภารกิจของสถานศึกษาอาชีวศึกษามีภารกิจในการผลิตกำลังคนระดับช่างฝีมือ ระดับช่างเทคนิค และระดับเทคโนโลยี โดยเน้นให้มีทักษะที่หลากหลาย (multi skill) เปลี่ยนแปลงไปสู่สังคมฐานความรู้ เพื่อการพัฒนาประเทศตระหนักในความสำคัญของการสร้างคุณภาพ โอกาส ความร่วมมือ และขับเคลื่อนให้การอาชีวศึกษามีความพร้อมรองรับการเปิดเสรีทางการศึกษา พ.ศ.2558 มุ่งเน้นการผลิตผู้สำเร็จการศึกษาทั้งปริมาณ และคุณภาพ มีสมรรถนะ ทักษะฝีมือ เป็นที่ยอมรับของสถานประกอบการ สอดคล้องกับความต้องการกำลังคนด้านอาชีวศึกษา ทั้งในระดับพื้นที่ ระดับประเทศ และระดับนานาชาติ เน้นการศึกษาในระบบ นอกระบบ การศึกษาระบบทวิภาคี ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) พัฒนาหลักสูตรฐานสมรรถนะร่วมกับสถานประกอบการตอบสนองความต้องการกำลังคนในประเภทวิชาอุตสาหกรรม ประเภทวิชาพาณิชยกรรม/บริหารธุรกิจ ประเภทวิชาคหกรรม ประเภทวิชาศิลปกรรม ประเภทวิชาเกษตรกรรม ประเภทวิชาประมง ประเภทวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ประเภทวิชาอุตสาหกรรมสิ่งทอและประเภทวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร โดยมีรูปแบบเชิงระบบในการจัดการอาชีวศึกษาเพื่อพัฒนาผู้เรียน ซึ่งแนวโน้มในอนาคตผู้เรียน

ที่เรียนจบจากโรงเรียนอาชีวศึกษาจะมีทักษะที่หลากหลาย และมีประสิทธิภาพในการทำงานตรงตามความต้องการของผู้ประกอบการทุกประการ

แนวทางในพัฒนาผู้เรียนอาชีวศึกษาด้านการจัดการศึกษาวิชาชีพที่มีความยืดหยุ่นมีการจัดการศึกษาวิชาชีพแบบทวิภาคี จัดหลักสูตรการเรียนการสอนในโรงงาน หรือ การจัดการเรียนการสอนในชุมชน และการสร้างวิทยาลัยในโรงงาน หรือ สร้างวิทยาลัยในชุมชน มีความสอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาอาชีวศึกษา (พ.ศ.2552-2561) ยุทธศาสตร์ที่ 5 สร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือการจัดการอาชีวศึกษาทั้งในและต่างประเทศ ในด้านการพัฒนาการจัดการอาชีวศึกษาทวิภาคี และสร้างเครือข่ายความร่วมมือทั้งในและต่างประเทศ ในการจัดการอาชีวศึกษาระดับนานาชาติ โดยปรับระบบความร่วมมือและเครือข่ายการผลิตและพัฒนากำลังคน เพื่อขยายโอกาสทางการศึกษาวิชาชีพให้ผู้สนใจในการศึกษาได้ทั่วถึงและเสมอภาคทั่วกัน รวมไปถึงทั้งแรงงานในโรงงานและชุมชนมีโอกาสเพิ่มวุฒิทางการศึกษาให้มีระดับที่สูงขึ้นได้ ซึ่งนำไปสู่อัตราค่าจ้างหรือค่าตอบแทนที่อาจเพิ่มขึ้นตามทักษะหรือวุฒิการศึกษาที่เพิ่มขึ้นด้วยเช่นกัน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะที่ได้จากข้อค้นพบงานวิจัย

1. การจัดการบูรณาการวิชาชีพของครูผู้สอนในการจัดการเรียนการสอน ครูควรให้ความรู้เพิ่มเติมและให้คำปรึกษาแก่นักเรียนในเวลาที่น่าอกเหนือจากคาบเรียน รวมไปถึงการทำโครงการและการพัฒนาชิ้นงานของนักเรียนให้สมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

2. สถานศึกษาควรจัดทำหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น สังคม และสถานประกอบการ โดยร่วมมือกับสถานประกอบการเพื่อพัฒนาหลักสูตรสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ เชิญตัวแทนผู้เชี่ยวชาญในสาขาอาชีพแต่ละกลุ่มอาชีพนี้ และครูผู้สอนที่มีความเชี่ยวชาญสาขาอาชีพมาร่วมดำเนินการ เพื่อให้ได้หลักสูตรตรงกับความต้องการของสถานประกอบการและสอดคล้องกับสายงาน

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยในอนาคต

สถานศึกษาควรขยายขอบเขตการศึกษากระบวน
การพัฒนาผู้เรียนอาชีวศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ
ชั้นสูง (ปวส.) สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจในพื้นที่จังหวัด

ปราจีนบุรี สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา
ให้ครอบคลุมกับสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนในพื้นที่
จังหวัดปราจีนบุรี หรือ จังหวัดใกล้เคียงเพื่อหาข้อ
เปรียบเทียบกระบวนการพัฒนาผู้เรียนอาชีวศึกษาต่อไป

References

- Gimpira, A. (2011). *Course syllabus development for vocational intensive course of Lampang Polytechnic Collage*. Master of Educaiton Thesis, Lampang Rajabhat University. (in Thai)
- Ministry of Labour. (2014). *The estimation of under graduated students in 2014-2015*. Bangkok: Author. (in Thai)
- Naranusorn, B. (2008). *Factors affecting the selection of retail business in dual vocational training of students in the level of vocational certificate at Bangna Commercial Collage*. Master of Educational Thesis, Kasetsart University. (in Thai)
- Ngamsaart, A. (2010). *Learning management for vocational students*. Retrieved from <https://sisatblog.wordpress.com/2010/08/07/rr/#more-37> (in Thai)
- Office of the Permanent Secretary Ministry of Education. (2014). *Statistic of education in 2010-2014*. Bangkok: Author. (in Thai)
- Paramakom, N. (2010). *Agricultural research methodology*. Bangkok: Kasetsart University. (in Thai)
- Rattanapan, L. (2008). *Problems of dual system of higher vocational certificate management in retailing course, the educational co-operation between Dusit Technical Collage and the Mall Group Company Limited (Ngamwongwan Branch)*. Master of Education Thesis. Kasetsart University. (in Thai)
- Ruengmanee, C. (2009). *Concept of vocational education development*. Retrieved from <https://www.gotoknow.org/posts/231714> (in Thai)
- Sukhothai Thammatirat University. (2003). *Strategic management*. Nontaburi: Author. (in Thai)
- Sukwimon, B. (2009). *Rating scale measurement for research*. Retrieved from <http://ms.src.ku.ac.th/schedule/Files/2553/Oct/1217086.doc> (in Thai)
- Tansri, K., & Jarutanyalak, S. (2012). *Unbalanced of Thai labour market*. Khon kaen: Bank of Thailand. (in Thai)

